

1766 dragen; er is mij echter geen penning met dat jaartal bekend. Ook blijkt niet uit de thesauriersrekening, dat er betaald is voor het vervaardigen van nieuwe penningen.

Hoe dit zij, drie jaren later, den 4 Juli 1769, stelden Burgermeesteren in de Vroedschap de vraag aan de orde, «of de Resolutie van dese vergadering in dato 28 July 1766, waarbij Burgermeesteren werden gequalificeert tot het laten schroeven van nieuwe vroedschapspenningen niet behoorde te werden vernieuwt».

De Vroedschap besloot hen daartoe te machtigen. De oude stempels werden afgekeurd en geheel nieuwe ontworpen. Hoe dit gegaan is, blijkt niet; de Resolutiën van de Vroedschap zwijgen er over en die van Burgermeesteren ontbreken over die jaren. Den 28 April 1770 was er reeds eene zekere hoeveelheid nieuwe penningen gereed, waarin Burgermeesteren aanleiding vonden om te «proponeeren off niet aan yder lid van dese vergadering, de Ministers daaronder begreepen, behoorden te werden gegeven eene goude en tien silvere vroedschapspenningen van de nu nieuw gemaakte stempel, en dat de leden voornoemt daarvoor zullen moeten bijwoonen elff cessien van de Vroedschap. En off dan daarenboven nog niet een goude vroedschapspenning behoorde te werden gegeven aan die nieuwe leden deeser vergadering, dewelke van de vorige stempel geen penning gehad hebben». Overeenkomstig dit voorstel werd besloten. Volgens aantekening in de vroedschapsresolutiën werden den 11 Juni 1770 de nieuwe penningen uitgedeeld.

Deze vierde vroedschapspenning vertoont (afb. 6a en 6b) op de voorzijde in eene allegorische voorstelling, den koophandel, aan wien door Mercurius een horen van overvloed wordt gebracht. Rechts van haar is de Maasgod gezeten. Daarboven de woorden: «Salus inseperabilis» en onderaan: «a libertate et mercatura» met het jaartal